

INFORMACJA PRASOWA***Gospodarczy Gabinet Cieni BCC ocenił
działania ministrów w pierwszy kwartale
i wyznaczył priorytety dla rządu na II kw. 2014***

Ministrowie Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC dokonali oceny działań rządu oraz premiera w I kwartale 2014 roku na 2,5 punktu w skali od 0 do 5. To poprawa o 0,5 punktu w przypadku rządu i o 1,5 pkt. wyższa ocena szefa rządu, porównując do IV kw. 2013 r. Najlepiej zostały ocenione działania w obszarze promocji gospodarki za granicą (3,5 pkt), zaś na 3 punkty w obszarach: gospodarka, finanse, prawo pracy i rynek pracy oraz system stanowienia prawa. Najbardziej krytycznie ministrowie Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC ocenili aktywność rządu w zakresie spółdzielczości i rynków finansowych (kolejny raz w obu dziedzinach po 0 punktów). Niewłaściwie, zdaniem ministrów, prowadzone są również działania w obszarze prawa gospodarczego, cyfryzacji oraz prywatyzacji i nadzoru nad spółkami Skarbu Państwa (1 pkt).

Kolejne posiedzenie Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC odbyło się w poniedziałek 7 kwietnia w Warszawie. Poza oceną działań rządu oraz oceną aktywności poszczególnych ministrów (**materiał poniżej**) gabinet cieni, reprezentujący środowisko przedsiębiorców, przedstawił rządowi listę priorytetów na II kwartał 2014 r. Szczególną uwagę ministrowie poświęcili konfliktowi Rosja-Ukraina i wynikającym z niego problemom, takim jak sankcje gospodarcze. W przedsiębiorców coraz mocniej uderzają także podatki, a konkretnie przepisy dotyczące rozliczania VAT oraz kosztów uzyskania przychodów.

Gospodarczy Gabinet Cieni BCC powstał w kwietniu 2012 r., aby wspierać działania rządu służące gospodarce oraz inspirować i monitorować prace resortów kluczowych z punktu widzenia rozwoju przedsiębiorczości. To gabinet gospodarczych fachowców, będących najbliżej problemów, z którymi na co dzień zmagają się polscy przedsiębiorcy i gospodarka.

Ocena i priorytety dla rządu

MAREK GOLISZEWSKI
przewodniczący Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Prezes i założyciel Business Centre Club (od 1991 r.). Prezes Stowarzyszenia Euro-Atlantyckiego. B. wiceprzewodniczący Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, przewodniczący Zespołu ds. Dialogu Społecznego (2002-2008). Członek Narodowej Rady Integracji Europejskiej (2002 r.). Inicjator Rady Przedsiębiorczości RP (2002 r.). Założyciel Koalicji Pro-Euro (2007 r.).

☎ 22 58 26 100 ✉ marek.goliszewski@bcc.org.pl

OCENA PREMIERA: 2,5 pkt

Ocenę premiera w I kwartale tego roku budują dwa wyznaczniki: polityka zagraniczna i polityka gospodarcza. Postawa szefa rządu wobec konfliktu Rosja-Ukraina zasługuje na uznanie. Donald Tusk jednoznacznie opowiedział się po stronie wolności obywateli i suwerenności Ukrainy. Był jednym z głównych inicjatorów zawarcia umowy stowarzyszającej naszego sąsiada z Unią Europejską. Wyszedł naprzeciw koncepcji poszerzenia wzajemnych kontaktów i współpracy Polski z USA. Opowiedział się za większą obecnością NATO na wschodnich rubieżach Rzeczypospolitej. Prowadzi niezwykle przyjazną i korzystną gospodarczo politykę wobec Niemiec. Z tego punktu widzenia działania premiera zasługują na 4 punkty.

Gorzej wypada prezes Rady Ministrów w gospodarczej polityce wewnętrznej. Dług publiczny Polski zmierza w kierunku 980 miliardów złotych i sięga 60% PKB, zaś ten ukryty przekroczył 3 biliony. Deficytowi sektora finansów publicznych daleko realnie do wymaganych przez kryteria z Maastricht 3%, co oddala perspektywę przyjęcia przez Polskę waluty euro, tym samym zmniejsza możliwości współdecydowania przez Polskę o kierunku rozwoju UE.

Brakuje decyzji o niezbędnym zmniejszeniu stałych kosztów budżetowych, choćby zmian w KRUS-ie i likwidacji niesprawiedliwych społecznie i niekonstytucyjnych przywilejów emerytalnych, które rocznie wymagają dopłat w wysokości 20 mld zł. To petryfikuje utrzymywanie się wysokich pozapłacowych kosztów pracy u przedsiębiorców, pogłębiających bezrobocie i szarą strefę, nieuczciwą konkurencję. Rośnie fiskalizm, liczba kontroli w firmach. Nadal brakuje rozsądnych przepisów modernizacyjnych i proinnowacyjnych. Wadliwie funkcjonują zamówienia publiczne, opieszale sądy. Praktycznie nie ma koniecznego w państwie demokratycznym dialogu społecznego. Poprawa wskaźników ekonomiczno-finansowych (wzrost eksportu), co cieszy, jest bardziej rezultatem ożywienia gospodarek otoczenia Polski niż zmian struktury naszego budżetu, gospodarki i administracji.

Zielone światło dla rozwoju przedsiębiorczości ciągle jest przyćmione, stąd w tym kontekście tylko 1 punkt dla premiera. Wyciągając średnią – 2,5 punktu – szef rządu zyskuje o 1,5 punktu więcej, niż w ostatnim kwartale roku ubiegłego. Ale to za mało.

Gospodarka

DR JANUSZ STEINHOFF

minister gospodarki Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Wicepremier w latach 1997–2001 minister gospodarki w rządzie Jerzego Buzka. Ekspert ds. energetyki, ochrony środowiska, procesów restrukturyzacji górnictwa. Posel w latach 1989-1993 oraz 1997-2001. B. prezes Wyższego Urzędu Górniczego, wiceprezes Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach (1996-1997). Ekspert BCC ds. gospodarki i energetyki.

✉ janusz.steinhoff@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 3 pkt

Działania, które zasługują na aprobatę:

Pozytywnie oceniam przyjęty 28 stycznia br. przez Radę Ministrów „Program polskiej energetyki jądrowej”. To pierwszy dokument, w którym pojawiły się zapisy dotyczące nowego polskiego miksu energetycznego. Uwzględnia on zarówno energetykę konwencjonalną, OZE jak i atom.

Kolejnym pozytywnym działaniem wspierającym wzrost polskiej konkurencyjności jest przyjęty przez rząd 25 marca br. projekt założeń o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Dokument wprowadza ułatwienia w prowadzeniu firm na obszarze SSE. Podstawowe rozwiązania ujęte w projekcie to wprowadzenie jednolitych zasad zmiany zezwolenia, określenie przesłanek wygaszenia zezwolenia na wniosek przedsiębiorcy oraz wpisanie do ustawowego katalogu zadań spółek zarządzających strefami – współpracę ze środowiskiem akademickim, a także tworzenie odpowiednich warunków do powstawania klastrów. W odniesieniu do konkretnych SSE w pierwszym kwartale Rada Ministrów na wniosek ministra gospodarki dwukrotnie wydała rozporządzenie w sprawie ich rozszerzenia – regulacje te dotyczyły pomorskiej i tarnobrzeskiej specjalnej strefy ekonomicznej.

Dowodem efektywności takich instrumentów wspierania przedsiębiorczości jest kolejny fakt, również zasługujący na pozytywną ocenę, a dotyczący lokalizacji nowej inwestycji – fabryki VW we Wrześni. Jednym z powodów wyboru Wrześni jako miejsca utworzenia nowego zakładu było utworzenie przy współpracy z ministrem gospodarki Wrzesińskiej Strefy Aktywności Gospodarczej.

Działania, które oceniamy krytycznie:

Negatywnie oceniam trwały już brak postępu w pracach nad projektem ustawy o korytarzach przesyłowych. Opieszałość w procedowaniu nad tym dokumentem nie uwzględnia faktu, iż ustawa ta jest kluczowa z punktu widzenia rozwoju infrastruktury przesyłowej i dotyczy 19 mln działek w Polsce. Projekt miałby szansę uporządkować m.in. kwestię wyodrębnienia gruntów, na których będą lub są już zlokalizowane urządzenia przesyłowe. Rozwiązania zawarte w ustawie przyczyniłyby się do zwiększenia liczby nowych inwestycji, jak również uporządkowałyby kwestię tzw. zaszczości, czyli pozyskania przez przedsiębiorstwa prawa do gruntów pod istniejącą już infrastrukturę. Brak tej regulacji jest powodem opóźnień procesów inwestycyjnych w energetyce. Przekazanie projektu ustawy z Ministerstwa Gospodarki do nowego Ministerstwa Rozwoju i Infrastruktury nie gwarantuje postępu w zakresie jej szybszego procedowania.

W tym też kontekście krytycznie oceniam brak ustawy o OZE oraz regulacji, które umożliwiałyby procesy inwestycyjne w podsektorze wytwarzania elektroenergetyki, czyli regulacje w zakresie rynku mocy, czy kontraktów różnicowych.

Finanse

PROF. STANISŁAW GOMUŁKA

minister finansów Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

B. wiceminister finansów. W latach 1970-2005 wykładowca London School of Economics and Political Sciences, University of London. Doradca kolejnych ministrów finansów Polski. Negocjator Polski z klubami Paryskim i Londyńskim w sprawie zmniejszenia polskiego długu zagranicznego i członek tzw. Grupy Strategicznej wicepremiera Balcerowicza. Konsultant m.in. OECD, MFW, Komisji Europejskiej ds. Europy Wschodniej. Główny ekonomista BCC.

☎ 609 556 506 ✉ stanislaw.gomulka@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 3 pkt

Działania, które zasługują na aprobatę:

1. Brak aktywności politycznej ministra finansów, w szczególności kłamliwego uzasadniania „skoku na kasę” OFE.
2. Podjęcie prac nad uproszczeniem i poprawą podatków CIT i VAT, przedstawienie Radzie Ministrów pierwszych propozycji w tym zakresie.
3. W stosunku do ustawy budżetowej na rok 2014 i przebiegu realizacji budżetu w 2013 r., mniejszy przyrost wydatków i większy dochodów podatkowych, w rezultacie znaczna poprawa stanu finansów publicznych.

Działania, które zasługują na krytykę:

1. W obszarze kontroli skarbowej, kontynuowanie praktyki częstych kontroli wszystkich zamiast koncentracji na przypadkach o dużym znaczeniu finansowym i prawdopodobnym unikaniu obowiązku podatkowego.
2. Nadal brak inicjatywy MF dotyczącej dostosowania polskiego sposobu liczenia długu publicznego i deficytu budżetowego do metodologii Eurostatatu wg ESO 2010.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

1. Przedstawić rządowi i społeczeństwu plan eliminacji średniookresowego deficytu sektora finansów publicznych oraz zmniejszenia roli wydatków sztywnych. Przedstawić Sejmowi potrzebne do realizacji tych dwóch celów propozycje ustawowe.
2. Sprecyzować zamierzenia rządu dotyczące inwestycji publicznych w latach 2014-2015, tak aby możliwa była pełna absorpcja środków UE pozostających do dyspozycji z zakończonej w roku 2013 perspektywy budżetowej.
3. Realizacja publicznie zgłoszonych zamierzeń MF dotyczących dalszego uproszczenia i polepszenia ustaw podatkowych.

Rynki finansowe

DR STANISŁAW KLUZA

minister ds. rynków finansowych Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Pierwszy przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego (2006–2011). B. minister finansów. Doktor nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii ze specjalnością ekonometria, finanse i statystyka. Ekspert BCC ds. rynków finansowych.

☎ 22 564 92 70 ✉ skluza@sgh.waw.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 0 pkt

Minister finansów Mateusz Szczurek jest „spadkobiercą dobrodziejstw” działań swojego poprzednika. W szczególności odnosi się to do kwestii kompetencyjnej ministra finansów w obszarze polityki regulacyjnej dla rynku finansowego. Z jednej strony mamy do czynienia z długookresowymi procesami wypracowywania polityki w zakresie nadzoru nad sektorem finansowym w UE w tym tworzeniem filarów unii bankowej. Z drugiej strony, obecnie mające miejsce wybrane procesy i towarzyszące im ryzyka w systemie SKOK mogą mieć po części swoje źródła w opieszałości legislacyjnej. Do kuriozów legislacyjnych należy zaliczyć projekt ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad krajowym systemem finansowym, który to projekt resort finansów zamierza wykorzystać m.in. do implementacji CRR i CRD IV. Należy nadmienić, że ww. implementacje są tradycyjnie robione z opóźnieniami.

Mimo to, nie można obecnemu ministrowi bezpośrednio przypisać działań zarówno dobrych jak i złych w obszarze regulacyjnym rynku finansowego. Naturalne jest, że ta problematyka, na tle innych trosk wdrażającego się szefa resortu finansów, będzie jeszcze przez pewien czas drugoplanowa (zarówno ze względu na priorytety wynikające z sytuacji państwa jak i te samemu sobie narzucone).

Na tym tle na pierwszy plan wychodzi rola resortu finansów i zasada jego ciągłości działania. Niestety, w tym obszarze ministerstwo finansów od dłuższego czasu ma „tendencję spadkową”. Szansą pozostaje fakt, iż każdy minister potrzebuje trochę czasu, aby wdrożyć się w szersze spektrum tematów.

Porażką jest brak działań, aby wykreować kandydatów Polski na kluczowe stanowiska do nadzoru SSM w ECB, jak również przynajmniej wesprzeć tych, którzy zgłosili się niezależnie od pasywności resortu finansów i NBP.

Polityka podatkowa

DR IRENA OŻÓG

minister ds. polityki podatkowej Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Irena Ożóg jest doktorem nauk ekonomicznych (SGPiS), absolwentką Centrum Podyplomowego Kształcenia Pracowników Administracji Państwowej (poprzednik Krajowej Szkoły Administracji Publicznej) i licznych kursów w zakresie administracji, zarządzania, biznesu. Prawie 20 lat była urzędniczką w służbie publicznej (Ministerstwo Finansów), w tym w latach 1991-1992 jako wicedyrektor, w latach 1992-1998 dyrektor Departamentu Podatków Bezpośrednich, a w latach 2001-2003 jako wiceminister finansów odpowiedzialna za podatki. Od 1991 r. jest wykładowcą w SGH i na Uniwersytecie Warszawskim. Po odejściu z MF, wraz z partnerami, założyła kancelarię prawniczą – Spółkę Doradztwa Podatkowego Ożóg i Wspólnicy.

☎ 22 480 81 00 ✉ irena.ozog@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 2 pkt

Działania, które zasługują na aprobatę:

Propozycja kredytu podatkowego w przypadku wniesienia do spółki kapitałowej aportu w formie własności intelektualnej (patent, prawa autorskie, know-how).

Działania, które oceniamy krytycznie:

1. Zmiana ustawy VAT w zakresie nabywania i eksploatacji samochodów w firmie od 1 kwietnia – przedsiębiorcy zostali postawieni przed wyborem: albo rezygnacja z odliczania VAT przy nabyciu i eksploatacji samochodów albo znaczna uciążliwość w dokumentowaniu, iż samochód służy wyłącznie do celów służbowych. Wykładnia ministerstwa finansów w tym zakresie nie budzi wątpliwości, że nowe przepisy miały charakter wyłącznie fiskalny, podbudowany tzw. pułapką podatkową.
2. Założenia do zmiany ustawy Ordynacja podatkowa przygotowane przez Ministerstwo Finansów – dalsze wzmocnienie pozycji organów podatkowych w sporach z podatnikami m.in. poprzez propozycję wprowadzenia klauzuli obejścia przepisów podatkowych.
3. Projekt ustawy zmieniającej CIT i PIT od 2015 r. – zwiększenie fiskalizmu i wzrost obowiązków administracyjnych podatników. Przede wszystkim:
 - a. opodatkowanie w Polsce dochodów z zagranicznych spółek kontrolowanych (powyżej 250 tys. EUR) w oparciu o niejasne kryterium rzeczywistej działalności gospodarczej za granicą,
 - b. zaostrzenie przepisów w zakresie niedostatecznej kapitalizacji,
 - c. możliwość obchodzenia przez organy podatkowe przepisów dotyczących problematyki cen transferowych z pozostawieniem obowiązku sporządzania przez podatników podatkowej dokumentacji transakcji między podmiotami powiązаныmi,
 - d. ograniczenie zwolnień od podatku dywidend,
 - e. opodatkowanie wypłat zatrzymanych zysków w razie przekształcenia spółki kapitałowej w osobową, opodatkowanie cashback (pod pozorem uproszczenia).

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

- 1. Redefinicja zasad uczciwego państwa** w stosunkach organ podatkowy – przedsiębiorca (i nie tylko) i **wdrożenie do prawa i praktyki karty praw podatnika**. Standardy uczciwego państwa są coraz częściej naruszane nie tylko przez poszczególnych funkcjonariuszy państwa, ale już na etapie stanowienia prawa, bez oceny społecznych skutków takiej praktyki organów władzy i administracji publicznej.
- 2. Zredefiniowanie funkcji systemu podatkowego jako narzędzia polityki gospodarczej państwa**, gdyż aktualnie zbiór przepisów podatkowych trudno uznać jako system podatkowy. Poszczególne podatki służą jedynie do krótkookresowego napełniania kasy budżetu państwa, są proponowane i uchwalane ad hoc, bez rzetelnej oceny wpływu wprowadzanych zmian na gospodarkę. Jakość stanowionego prawa podatkowego pogarsza się z roku na rok.
- 3. Reforma administracji podatkowej** z wydzieleniem jej z ministerstwa finansów – w celu wydzielenia dominium od imperium, wyeliminowania konkurencji między pionem podatkowym i pionem skarbowym administracji podatkowej oraz podniesienia efektywności służb podatkowo-celnych. Dziś służby skarbowe osiągają „sukcesy” w postaci wyników kontroli zakończonych większym od deklarowanego przez podatników wymiarem należnych podatków, szczególnie w VAT. Decyzje podatkowe w tym zakresie przekazują do urzędów skarbowych i urzędów celnych i na tym kończy się ich rola. Urzędy skarbowe i celne wykazują wielkie zaległości w ściąganiu podatków wynikających z decyzji urzędów kontroli skarbowej, bo nie mają dostatecznych narzędzi egzekucyjnych. Stąd podejmują działania w celu przerwania ciężaru danin publicznych na kontrahentów nieuczciwych podatników.
- 4. Aktywne formy walki z oszustwami podatkowymi w VAT i zwiększenie skuteczności w ściąganiu należnego podatku VAT z szarej strefy.**

Promocja gospodarki za granicą

DR WOJCIECH WARSKI

minister ds. zagranicznej promocji przedsiębiorców Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Wiceprzewodniczący Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych. Przedsiębiorca, właściciel i prezes firmy informatycznej SOFTEX DATA. Od połowy lat 90. mocno zaangażowany w działalność w organizacjach przedsiębiorców. Specjalista w zakresie promocji gospodarczej i stosunków gospodarczych. Przewodniczący Konwentu BCC.

☎ 601 375 008 ✉ wojciech.warski@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 3,5 pkt

Działania, które zasługują na aprobatę:

Pod auspicjami PARP prowadzony jest pilotażowy projekt nowych form wsparcia ekspansji polskich przedsiębiorców m.in. w Dolinie Krzemowej w USA. Istotą tego projektu jest zapewnienie możliwości finansowania różnych działań – prawnych, marketingowych, handlowych – według uznania i potrzeb przedsiębiorcy, a nie sztywnych ram projektu, określonych przez urzędników. Powodzenie tego pilotażu może zmienić sposób postrzegania promocji przez decydentów i zmienić koncepcję wspierania przedsiębiorców na obejmujący szerszą gamę środków.

Pozytywny efekt zwiększania wzajemnego zrozumienia dają spotkania nowopowołanych ambasadorów z przedstawicielami organizacji pracodawców i konkretnych firm.

Kontynuowany jest trend powiększania programów oficjalnych, zagranicznych wizyt ministrów i prezydenta o przedstawicieli biznesu. Wprawdzie nie do przyjęcia jest krótki czas na profesjonalne przygotowanie tych wizyt, ale należy pozytywnie ocenić samo zaistnienie świadomości, jak ważne dla przedsiębiorców jest ich oficjalne endorsowanie przez reprezentantów rządu polskiego.

Działania, które oceniamy krytycznie:

Wyrażane przez wysokich urzędników Ministerstwa Gospodarki opinie o niezasadności rozbudowanych działań zagranicznych i kierujące polskich przedsiębiorców do lokalnych kancelarii prawnych i lobbystów, oznacza niezrozumienie, że priorytetowe traktowanie eksportu – jako ogromnej szansy przyspieszenia rozwoju gospodarczego – wymaga niestandardowych rozwiązań, szczególnie wobec przedsiębiorców sektora msp.

Utrzymywany jest brak koordynacji działań pracowników MSZ i MG na konkretnych rynkach. Podstawowe zastrzeżenie, jakie pozostaje w mocy wobec realizowanej obecnie przez MG koncepcji, to utrzymywanie dla celów wyraźnie pozamerytorycznych sztucznego rozproszenia działań wielu agend rządowych w obszarze wsparcia i promocji zagranicznej, a więc mało efektywnego wydawania środków.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

Konieczne jest stworzenie, conajmniej na każdym z rynków zagranicznych, ośrodka decyzyjnego, łączącego lub koordynującego wysiłki wydziałów zagranicznych Ministerstwa Gospodarki (WPHI) z działaniami osób na placówkach podległych MSZ.

Wydziały zagraniczne Ministerstwa Gospodarki (WPHI) ewolucyjnie, lecz bez zbędnej zwłoki, powinny zmienić model swojego operowania. Ich praca musi być skierowana na wsparcie operacyjne, a nie informacyjno-doradcze. Jak najszybciej należy stworzyć definicję „koszyka usług” na rzecz biznesu, wykonywanych bezpłatnie, oraz katalog typowych usług płatnych po koszcie wykonania zlecenia. Konieczne jest uzupełnienie pracy WPHI białym wywiadem i pracą lokalnych pracowników/lobbystów.

Spółki Skarbu Państwa i prywatyzacja

DR GRAŻYNA MAGDZIAK

minister skarbu i prywatyzacji Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Ekspert z zakresu zagadnień prywatyzacyjnych, analizy finansowej przedsiębiorstw, rynku kapitałowego i restrukturyzacji. Doradca parlamentarny i doradca ekonomiczny wielu firm. Od 20 lat prezes jednej z najlepszych firm doradczych – BAA Polska. Stały członek Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych z ramienia przedsiębiorców. Jedna z założycielek BCC, członek Rady Organizatorów oraz Konwentu BCC.

☎ 22 562 33 43 ✉ grazyna.magdziak@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 1 pkt

Działania, które zasługują na aprobatę:

- Rozpoczęcie – w końcu – działalności inwestycyjnej przez Polskie Inwestycje Rozwojowe SA.. Czekano na to to przeszło 2 lata. PIR przeanalizowała i zdecydowała się finansować 7 projektów rozwojowych (głównie w energetyce), o łącznej wartości 7 mld zł.
- MSP uruchomiło dla zainteresowanych bezpłatne szkolenia z zakresu funkcjonowania rynku kapitałowego i giełdy. O odbyło się już kilkanaście sesji szkoleniowych w różnych miastach Polski i planowane są kolejne. Mają one pomóc w popularyzacji tzw. „akcjonariatu obywatelskiego”, tj. zwiększenia uczestnictwa Polaków w inwestowaniu w papiery wartościowe.
- Resort zdecydował się rozszerzyć katalog spółek, które przekaze organom samorządowym. Dzięki temu zmniejszy się liczbę firm pozostających jeszcze w nadzorze Skarbu Państwa i przyspieszy proces prywatyzacji.
- W lutym br. ministerstwo ogłosiło, że powraca do przerwanych przeszło dwa lata temu, prac nad ustawą o nadzorze właścicielskim w spółkach Skarbu Państwa. Sygnał pozytywny, ale czekamy na efekty.

Działania, które oceniamy krytycznie:

- Nastąpiła zmiana sposobu przeprowadzania procesów prywatyzacyjnych. Jedynie w przypadku dużych spółek, których jest niewiele, resort korzysta z profesjonalnych doradców. Sprzedaż spółek średnich i małych realizuje własnymi siłami. Opóźniło to procesy prywatyzacyjne (w ciągu kwartału sprzedano tylko 6 spółek). Utrudnia też restrukturyzację resortu. Pomimo istotnego zmniejszenia liczby firm do prywatyzacji, pracowników ministerstwa nie ubywa, bo zajęli się pracami wykonywanymi dotychczas przez zewnętrzne firmy doradcze.
- Minister Skarbu coraz bardziej wchodzi w kompetencje ministra gospodarki, decydując o kierunkach rozwoju kluczowych spółek państwowych lub z udziałem Skarbu Państwa. Ma do tego dwa ważne narzędzia tj. bezpośredni wpływ na decyzje ich rad nadzorczych spółek oraz na dysponowanie środkami finansowymi BGK, PIR oraz ARP. Przez to w zarządzaniu gospodarką pojawił się dualizm. Minister gospodarki tworzy strategię i plany na poziomie ogólnokrajowym, a minister skarbu decyduje jakie inwestycje będą w istocie finansowane i nie są to działania spójne.
- Przeszło 40 spółek państwowych będących w trudnej sytuacji znajduje się w gestii Departamentu Restrukturyzacji MSP. Restrukturyzacja ta jest pozorna i nieskuteczna, ponieważ większość z nich tkwi w tym departamencie po kilka lat i w dalszym ciągu nie nadają się one do prywatyzacji. Należy skończyć z tą fikcją i sprzedać te spółki poza standardowymi procedurami lub zlikwidować.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

Rząd powinien najpilniej zająć się:

- Przygotowaniem ustawy o nadzorze właścicielskim, która pozwoli zarządzać firmami państwowymi lub z udziałem państwa w sposób nowoczesny i zgodny z zasadami efektywnego gospodarowania.
- Opracowaniem koncepcji likwidacji MSP (w związku z bliskim zakończeniem działań prywatyzacyjnych) i nowym ustrukturyzowaniem organizacyjnym funkcji nadzorowania majątku Skarbu Państwa.

Przedsiębiorczość

DARIUSZ ŻUK

minister przedsiębiorczości Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Prezes i współtwórca Polskiej Przedsiębiorczej – think tanku działającego w obszarze przedsiębiorczości i grupy instytucji, w której skład wchodzi takie organizacje jak Akademickie Inkubatory Przedsiębiorczości (największa sieć AIP w Europie, 1300 start up'ów), AIP Seed Capital (41 inwestycji) oraz AIP Business Link (tworzona sieć najlepszych globalnie 5 centrów biznesu). Ekspert BCC ds. przedsiębiorczości.

☎ 515 229 766 ✉ dariusz.zuk@przedsiębiorca.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 3 pkt

Działania, które zasługują na poparcie:

1. Pozyskiwanie inwestorów zagranicznych szczególnie fabryka VW we Wrześni. Na docenienie zasługują działania Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych.
2. Wzrost eksportu m.in. o 5,7% w styczniu r/r. Zwiększona promocja gospodarcza Polski poprzez działania Ministerstwa Gospodarki.
3. Konsultacje Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju w zakresie nowej perspektywy finansowej UE 2014-20 dla start up'ów.

Działania, które zasługują na krytykę:

1. Brak wizji rozwoju przedsiębiorczości w Polsce.
2. Brak systemu koordynacji działań związanych z promocją przedsiębiorczości w Polsce.
3. Brak systemu transferu technologii i decyzji związanych z unormowaniem praw własności na polskich uczelniach.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

1. Koordynacja programów wspierających przedsiębiorczość w jednym ministerstwie.
2. Opracowanie kompleksowego systemu wspierania przedsiębiorczości po stronie rządowej 2014-2020.
3. Zaplanowanie planowanych działań w nowej perspektywie finansowej UE na lata 2014-2020 zgodnie z przyjętym systemem.

Ochrona Zdrowia

ANNA JANCZEWSKA-RADWAN

minister ds. systemu ochrony zdrowia Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Prezes Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Wyrobów Medycznych „POLMED”. Właścicielka firmy Medim. Założycielka Polskiego Stowarzyszenia Właścicielek Firm. W latach 2004–2008 członek Rady Zamówień Publicznych przy prezesie Urzędu Zamówień Publicznych. W 1991 r. uzyskała tytuł Pierwszej Damy Biznesu, a 1997 r. tytuł Businesswoman. Ekspert BCC ds. służby zdrowia.

☎ 602 335 003, 600 916 626 ✉ anna.janczewska-radwan@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 2 pkt

Działania Ministerstwa Zdrowia w I kwartale 2014 r. oceniam na 2 punkty w skali 5-cio punktowej. Nadal obserwujemy bardzo wolne tempo i poważne opóźnienia w szeregu zapowiadanych już od wielu lat zmian w ochronie zdrowia i szeregu koniecznych prac legislacyjnych.

Działania, które zasługują na aprobatę:

1. Opublikowanie przez premiera i ministra B. Arłukowicza oraz przyjęcie do prac rządu tzw. pakietu onkologicznego i kolejkowego. Przewidują one między innymi zniesienie limitów na leczenie chorób onkologicznych, skrócenie czasu na diagnozę i podjęcie leczenia do 9 tygodni dla każdego pacjenta onkologicznego oraz skrócenie kolejek do lekarzy rodzinnych i specjalistów.
2. Przedstawienie projektu założeń do nowelizacji ustawy o systemie informacji w ochronie zdrowia, które to założenia zakładają wprowadzenie istotnych z punktu widzenia pacjenta procesów administracyjnych w zakresie elektronicznej obsługi recept, skierowań oraz zleceń, oraz w telemedycynie. Projekt przewiduje również upowszechnienie stosowania Karty Ubezpieczenia Zdrowotnego (KUZ).
3. Konsekwentna realizacja przez MZ programu leczenia niepłodności metodą in vitro i zwiększenie środków na ten cel w I półroczu 2014 o 14 % w stosunku do II półrocza 2013. Do tej pory zakwalifikowało się do leczenia 5619 par, 701 par oczekuje już dziecka. Skuteczność tego programu wynosi 29%, co jest dobrym wynikiem europejskim.
4. Zapowiedz nowelizacji ustawy tytoniowej, która ma między innymi wprowadzić mechanizmy ograniczające zagrożenia dla dzieci i młodzieży, dotyczące używania e-papierosów.
5. Kontynuacja przez MZ działań zmierzających do stworzenia wojewódzkich map potrzeb zdrowotnych w ramach tzw. pakietu kolejkowego.
6. Przyjęcie przez Radę Ministrów projektu ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, wdrażającą do polskiego prawa postanowienia PE w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej.
7. Nowelizacja ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, umożliwiającą pediatrom i internistom otwieranie samodzielnych poradni POZ.

Działania, które oceniamy krytycznie:

- 1.** Dalsze odkładanie na czas nieokreślony zapowiadanej od dłuższego czasu reformy systemu ochrony zdrowia. O ile wyjaśnienia MZ o braku środków finansowych na ten cel i potrzeba zmian ewolucyjnych, a nie rewolucyjnych są zasadne, to brak szczegółów tej reformy i jej perspektywy czasowej budzi niepokój.
- 2.** Nadal brak przedstawienia projektu ustawy o zdrowiu publicznym i powołaniu Narodowej Rady Zdrowia Publicznego, mimo zaprezentowania w listopadzie 2012 roku założeń do tej tak ważnej ustawy. Ma ona stworzyć ramy dla systemu zdrowia publicznego w Polsce.
- 3.** Opóźnianie prezentacji założeń do ustawy o dodatkowych ubezpieczeniach zdrowotnych, które miały być przedstawione do lutego tego roku, zgodnie z zapowiedziami z grudnia 2013.
- 4.** Niedotrzymywanie szeregu zobowiązań dotyczących nowych rozwiązań legislacyjnych w zakresie między innymi restrukturyzacji i decentralizacji NFZ, zmian w prawie farmaceutycznym, powołaniu Agencji Taryfikacji, szpitalach klinicznych, konsultantach medycznych, badaniach klinicznych.
- 5.** Przeciągający się brak obsady na stanowisku prezesa NFZ i dyrektorów 5 oddziałów NFZ.
- 6.** Krytyczny raport NIK dotyczący NFZ i kontraktowania usług w lecznictwie szpitalnym i specjalistycznym, wskazujący na poważne zaniedbania nie gwarantujące wyboru najlepszych świadczeniodawców, brak przejrzystości negocjacji i dowolność decyzji, sprzyjającą korupcji.
- 7.** Krytyczna ocena współpracy Rzecznika Praw Obywatelskich z Ministerstwem Zdrowia w zakresie między innymi odpowiedzi MZ na wystąpienia RPO, patologicznej relacji pomiędzy MZ i NFZ, braku nadzoru MZ nad instytucjami medycznymi, braku departamentu Praw Pacjenta w MZ.
- 8.** Likwidacja w AOTM wydziału zajmującego się oceną technologii nie lekowych.
- 9.** Wycofanie z zapowiadanej nowelizacji ustawy Prawo Farmaceutyczne zapisów precyzujących zakaz reklamy aptek ze szkodą dla jakości stanowiącego prawa.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

- 1.** Przedstawienie wizji systemu ochrony zdrowia, która określi model funkcjonowania i finansowania systemu opieki zdrowotnej w Polsce oraz narzędzia zmian i regulacji, a także uwzględni między innymi problem starzejącej się populacji. Opracowanie zespołu Akademii Zdrowia 2030 „System ochrony Zdrowia w Polsce, diagnoza i kierunki rozwoju” oraz Instytutu Ochrony Zdrowia „Zdrowie priorytetem politycznym państwa” powinny stanowić materiał wyjściowy do dalszej szerokiej dyskusji i prac nad stworzeniem strategii rozwoju ochrony zdrowia w Polsce.
- 2.** Podjęcie działań zmierzających do zwiększenia liczby lekarzy w określonych specjalnościach oraz pielęgniarek, między innymi poprzez stosowne zachęty do wybierania tych zawodów i wzrost nakładów finansowych na ich kształcenie. Aktualne wskaźniki ilości lekarzy i pielęgniarek na 1000 mieszkańców w Polsce znacznie odbiegają od średnich europejskich i stanowią zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania systemu ochrony zdrowia.
- 3.** Przyspieszenie działań legislacyjnych dotyczących powołania Agencji Taryfikacji, która powinna się zajmować wyceną procedur medycznych. Dokonywanie takiej wyceny przez NFZ, jako ostatnio zaproponowane rozwiązanie w ramach pakietu kolejowego powinno być tylko rozwiązaniem czasowym, do momentu powołania Agencji Taryfikacji.
- 4.** Wznowienie prac legislacyjnych nad tzw. dużą nowelizacją ustawy o refundacji leków.
- 5.** Przedstawienie działań ograniczających dalsze zadłużenie się sektora ochrony zdrowia i rozwiązania problemu istniejącego zadłużenia w wysokości 10,5 mld złotych.
- 6.** Zwiększenie dostępu do innowacyjnych, skutecznych technologii medycznych poprzez stosowne rozwiązania systemowe, w tym między innymi wprowadzenie jednolitej metodologii liczenia tzw. kosztów pośrednich. Wprowadzanie nowych technologii nie lekowych napotyka na ustawowe bariery- brak terminów ich rozpatrywania przez AOTM. Konieczność pilnego uporządkowania zasad funkcjonowania AOTM, by zwiększyć wydajność pracy Agencji, a w szczególności wydajność w zakresie oceny technologii nie lekowych.
- 7.** Wypracowanie formalno-prawnych warunków dla inwestycji w ochronie zdrowia w ramach partnerstwa publiczno- prywatnego.
- 8.** Urealnienie koszyka świadczeń gwarantowanych względem dostępności środków finansowych.
- 9.** Opracowanie propozycji regulujących kompetencje i zakres obowiązków osób świadczących usługi w szeroko pojętym sektorze zdrowia. Do tej pory, spośród kilkudziesięciu, tylko kilka zawodów medycznych ma uregulowane ustawowo kwalifikacje, uprawnienia, zasady doskonalenia zawodowego i odpowiedzialności zawodowej.

Cyfryzacja i rozwój społeczeństwa informacyjnego

KRZYSZTOF SZUBERT

minister ds. cyfryzacji Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Absolwent Politechniki Warszawskiej, na stanowiskach kierowniczych zarówno polskich jak i zagranicznych przedsiębiorstw branży informatycznej od ponad dziesięciu lat. Inicjator oraz pierwszy Przewodniczący Koalicji na Rzecz Społeczeństwa Informacyjnego (KRESI). Przewodniczący Komisji BCC ds. Informatyki, Telekomunikacji i Społeczeństwa Informacyjnego. Przedstawiciel BCC w Mazowieckiej Radzie Innowacyjności (Urząd Marszałkowski) oraz sejmowej Komisji Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii. Prezes Zarządu CONNECT DISTRIBUTION sp. z o. o. – laureata wielu prestiżowych nagród i wyróżnień, m.in. Medal Europejski, Gazeta Biznesu czy Diamenty Forbes'a.

☎ 602 103 357 ✉ krzysztof.szubert@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 1 pkt

Utrzymująca się niska ocena to wynik minimalnej aktywności MAiC w ostatnich miesiącach w obszarze szeroko pojętej „cyfryzacji” oraz dosyć zachowawcza postawa w tym zakresie ministra Rafała Trzaskowskiego.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

1. Zwiększanie możliwości dostępu do Internetu przy jednoczesnym podnoszeniu świadomości wykorzystania tego medium.
2. Zwiększenie potrzeby wykorzystania nowoczesnych technologii ICT w procesie nauczania (głównie w szkolnictwie).
3. Dostarczenie zintegrowanych i kompleksowych elektronicznych usług administracji publicznej.

W minionym kwartale na prośbę m.in. ministra Gowina (Polska Razem) opracowaliśmy wspólnie z p. Anną Streżyńską (byłą prezes UKE) materiał kierunkowy oraz priorytety potrzebnych Polsce działań w obszarze społeczeństwa informacyjnego i mediów, skupiając się na 3 obszarach: Dostęp -> Bezpieczeństwo -> Przyszłość:

1. informatyzacja najważniejszych procesów o znaczeniu służby publicznej w celu ich usprawnienia oraz zapewnienia pełnej przejrzystości, efektywności i jawności finansowej z uwzględnieniem dostępu do zintegrowanych i kompleksowych usług administracji publicznej,
2. zapewnienie powszechnego dostępu do szybkiego Internetu (zgodnie z Europejską Agendą Cyfrową 2020) przy jednoczesnym podnoszeniu świadomości wykorzystania tego medium oraz innych nowoczesnych technologii w procesie nauczania (oraz zwiększenie inwestycji na badania i innowacje),
3. wzmocnienie polityki bezpieczeństwa, zarówno w zakresie w zakresie ochrony oraz podniesienia konkurencyjności naszej gospodarki,
4. zwiększenie nacisku na obszar walki z cyberprzestępczością, pornografią dziecięcą oraz naruszaniem prywatności oraz danych osobowych (zwiększając bezpieczeństwo użytkowników),
5. zwiększanie umiejętności cyfrowych (m.in. przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu) pozwalając tym samym na podnoszenie kwalifikacji oraz ułatwiając młodym ludziom (jak i

grupie tzw. 50+) pozyskanie nowych możliwości zatrudnienia i zapewnienia sobie godnej przyszłości.

Mając na uwadze pojawiające się informacje o możliwej likwidacji lub wprowadzenia dużych zmian w zakresie Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji (MAiC) oraz podejmowanych w minionych latach wielu prób usprawnienia koordynacji procesów rozwoju społeczeństwa informacyjnego, w tym informatyzacji administracji państwowej m.in. właśnie powołując MAiC – co nie do końca okazało się skuteczne – uruchamiamy prace związane z opracowaniem nowej koncepcji koordynacji procesów i projektów z tego obszaru, które w polskiej administracji są niezwykle rozdrobnione i często odseparowane, znajdując się bezpośrednio lub pośrednio w obszarze kompetencji wielu różnych resortów (MAiC, MSW, MZ, MF, MS, MRI i w istocie wiele innych).

Być może okaże się zasadny powrót do zmodernizowanej wersji koncepcji opracowanej przez Business Centre Club już kilka lat temu, czyli ustanowienie w ramach Kancelarii Premiera rodzaju koordynatora z szerokimi uprawnieniami, wspartego stosunkowo niewielką grupą doradczą składającą się z przedstawicieli resortów oraz ekspertów z różnych obszarów życia publicznego, w tym świata biznesu.

Jeżeli Polska ma wykorzystać swój potencjał gospodarczy oraz szansę, jaką daje gospodarka oparta na wiedzy, niezbędne jest proaktywne stanowisko polityczne, wspierające długoterminowo politykę w zakresie budowy społeczeństwa informacyjnego oraz sprawna koordynacja tego procesu. W przeciwnym razie w dalszym ciągu będziemy pozycjonowani w „ogonie” Europy, a dzieląca nas w tym zakresie przepaść do czołówki Europy będzie stale się powiększać.

Przemysł obronny

GEN. LEON KOMORNICKI

minister ds. przemysłu obronnego Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Generał dywizji Wojska Polskiego w stanie spoczynku. Od 1968 r. do 1998 r. żołnierz zawodowy WP. Od 1991 prezes Fundacji Poległym i Pomordowanym na Wschodzie. Przedsiębiorca i właściciel firmy doradczej. Członek Stowarzyszenia Euro-Atlantyckiego. Ekspert spraw wewnętrznych i administracji. Członek Łoży Założycieli i Rady Organizatorów BCC.

☎ 723 970 632 ✉ leon.komornicki@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 2 pkt

Działania, które zasługują na aprobatę:

Brak.

Działania, które oceniamy krytycznie:

1. Brak „Perspektywicznego planu przeobrażenia SZ RP” w horyzoncie czasowym 20-30 lat, który pozwalałby na opracowanie planów wieloletnich przeobrażenia sił zbrojnych w perspektywie 7-10 lat. Obecny „Plan technicznej modernizacji SZ RP w latach 2013-2022” jest zachowawczy i nie jest pochodną „Perspektywicznego planu przeobrażenia SZ RP”.
2. Nie przedstawiono do tej pory przez Zarząd PGZ koncepcji konsolidacji i restrukturyzacji polskiego przemysłu obronnego oraz celów, funkcji i zadań tej spółki.
3. Nie podjęto działań zmierzających do powołania Urzędu Uzbrojenia, który winien stać się swoistym łącznikiem pomiędzy Wojskiem Polskim – nauką a polskim przemysłem obronnym. Urząd ten przejmując wiele funkcji i zadań od struktur centralnych Wojska Polskiego, Agencji Mienia Wojskowego, NCBR, integrowałby nadzór rządu nad produkcją sprzętu i uzbrojenia, a także nad jego importem i eksportem.
4. Nie określono do tej pory przez MON, pomimo że sprawa jest wyjątkowo pilna. Strategicznych projektów (programów) uzbrojenia i techniki wojskowej, które powinny być objęte tajemnicą państwową lub stanowić istotny interes publiczny bezpieczeństwa państwa objęty tajemnicą służbową, a wobec których zgodnie z artykułem 296 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz przepisami o ochronie niejawnych informacji, nie ma zastosowania ustawa z 2009 „Prawo zamówień publicznych”, ale i także dyrektywa UE 2009/81/WE w sprawie wspólnego europejskiego rynku uzbrojenia.
5. Pomimo reformy najwyższych struktur dowodzenia WP i zmniejszenia ilości dowództw nie zmniejszono ilości etatów w porównaniu do poprzednich struktur. Spowodowało to „rozdęcie” nowych struktur dowodzenia. Tym samym nie osiągnięto jednego z głównych celów reform struktur dowodzenia WP, który zakładał wygospodarowanie etatów, a tym samym i środków finansowych na rzecz jednostek bojowych.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

Priorytety jakie powinny być podjęte przez MON to:

1. Opracowanie „Perspektywicznego planu przezbrajania SZ RP do 2040 r.” Podstawowymi elementami tego planu powinny być:

- ocena perspektyw i założenia dot. sytuacji polityczno-militarnych oraz wynikające z niej zagrożenia bezpieczeństwa państwa;

- zamierzenia w zakresie dostosowania przygotowań obronnych, w tym wojskowych do przyszłych wymagań militarno-obronnych (wizja przyszłego pola walki);

- wiodące programy rozwoju i modernizacji technicznej SZ RP, przewidywane zapotrzebowanie na środki bojowe i wyposażenie wojskowe z ramowym określeniem zamierzeń rzeczowych, organizacyjnych i funduszy;

- kierunkowe zamierzenia w zakresie przystosowanie struktur funkcjonalno-przestrzennych kraju, potencjału przemysłu (gł. zbrojeniowego) i ochrony ludności.

„Perspektywiczny plan przezbrajania SZ RP do 2040 r.” pozwolić powinien na:

- a. określenie w skali długoterminowej niezbędnych potrzeb i uzasadnionych kierunków działań zmierzających do racjonalnego wykorzystania istniejących zasobów materialnych, rezerw ludzkich i środków finansowych na cele obronności kraju;
- b. wytyczne kolejności podstawowych przedsięwzięć (w tym zwłaszcza wymagających długiego czasu, jak np. opracowanie nowych rodzajów uzbrojenia i modernizacji technicznej wyposażenia armii) z uwzględnieniem stopnia ich ważności i warunków systemowego tworzenia potencjału militarnego i zdolności bojowej SZ RP;
- c. programowanie zmian wyposażenia SZ RP w nowe systemy uzbrojenia i modernizację techniczną znajdujących się w wojsku techniki uzbrojenia;
- d. projektowanie długookresowe tendencji popytu wojska na rynku uzbrojenia. Posiadanie wiarygodnych informacji na ten temat ma znaczenie istotne zwłaszcza dla producentów skomplikowanego i specjalistycznego sprzętu wojskowego wymagającego długiego okresu na opracowanie projektowe, przygotowanie produkcji i samą produkcję. Informacje wynikające z planów perspektywicznych przezbrajania SZ RP, w wobec zwykle ścisłych bezpośrednich powiązań producentów uzbrojenia z organami zaopatrywania dla wojska dają podstawy do przewidywania tendencji podaży-popytowych w dłuższym czasie;
- e. konkretyzację tych tendencji stanowić powinna kolejny etap planowania i zwykle opierać się na ustaleniach planów wieloletnich wyposażania SZ RP w nowe systemy uzbrojenia i inne zakupy materiałowe;

Plany wieloletnie (tak jak obecny „Plan technicznej modernizacji SZ RP w latach 2013-2022) powinny być wieloletnim rozwinięciem założeń „Planu perspektywicznego przezbrajania SZ RP”;

- f. plan wieloletni powinien stanowić podstawę do opracowania planów specjalistycznych konkretyzujących wieloletnie zamierzenia w danej dziedzinie.

Programy i projekty uzbrojenia i techniki wojskowej powinny być budowane z dużą precyzją, z uwzględnieniem asortymentu, ilości, struktury, wartości, terminów, możliwych wykonawców, dostawców itd. Za pomocą programów określane jest zapotrzebowanie SZ RP w dłuższym czasie

wobec przemysłu zbrojeniowego i rynku uzbrojenia. Zaleta programowania perspektywicznego i wieloletniego jest możliwość formułowanie zamówień wojska zawierające ujęcie rzeczowe i wartościowe całego systemu uzbrojenia, co pozwala na analizę ofert realizacyjnych i wybór wariantu efektywnego.

2. Rząd pilnie powinien podjąć prace nad powołaniem Urzędu Uzbrojenia, który należy podporządkować premierowi Rządu RP. Urząd Uzbrojenia powinien być:

- a. inwestorem w prowadzeniu B+R i zakupie uzbrojenia i techniki wojskowej zgodnie z zapotrzebowaniem SZ RP;
- b. być gospodarzem w imieniu skarbu państwa uzbrojenia i techniki wojskowej od zakupu do ich użycia;
- c. być swoistą platformą odpowiedzialną za koordynację działań pomiędzy ministerstwami, instytucjami w zakresie długofalowej polityki zbrojeniowej państwa, a także w rzeczywistej współpracy pomiędzy użytkownikiem końcowym (WP) – przemysłem i nauką – szczególnie w początkowej fazie opracowywania programów i projektów;
- d. urząd ten integrować powinien nadzór rządu nad produkcją sprzętu i uzbrojenia w polskim przemyśle obronnym oraz nad jego eksportem i importem;
- e. ważną funkcją tego urzędu powinno być planowanie i realizację modernizacji techniki wojskowej znajdujących się na wyposażeniu SZ RP oraz badań i rozwoju technologii wojskowych i wyrobów;
- f. zajmować się powinien realizacją programów offsetowych, polityki licencyjnej oraz współpracą międzynarodową w zakresie realizacji wspólnych projektów techniki wojskowej i uzbrojenia;
- g. planowanie przyjmowania na uzbrojenie RP SZ uzbrojenia i techniki wojskowej w ramach tzw. „darowizn” po uprzednim zawarciu umowy przemysłowej pomiędzy producentem „darowanego” SZ RP uzbrojenia i techniki wojskowej, ze stosownym zakładem polskiego przemysłu obronnego;
- h. ukształtowanie odpowiedniego krajowego potencjału badawczo-rozwojowego, cywilnego i wojskowego dla realizacji opracowań oraz badań państwowych i eksploatacyjno-wojskowych, nowych i zmodernizowanych wzorców techniki wojskowej;
- i. opracowanie i przyjęcie nowych założeń i zasad realizacji B+R+W w przemyśle krajowym i przy współpracy z zagranicą;
- j. opracowanie zasad i obowiązków dla Generalnego Dowództwa Wojska Polskiego w zakresie prac przygotowawczych zgłoszeń w postaci wymagań na nowe wzory uzbrojenia i techniki wojskowej, optymalizacji procesów eksploatacji i szkolenia wojsk;
- k. zajmować się użyciem i zbywaniem uzbrojenia i techniki wojskowej wycofanych z SZ RP.

Pozostawienie w gestii MON kompetencji zakupów, badań i rozwoju, a także innych zadań nietożsamyh współczesnym SZ w państwie demokratycznym o gospodarce rynkowej przy braku swobodnego łącznika pomiędzy siłami zbrojnymi a przemysłem obronnym, jakim powinien być Urząd Uzbrojenia, powoduje wiele perturbacji na tym styku i w samych strukturach SZ RP i w przemyśle obronnym. Obecny stan rzeczy w tym obszarze jest pozostałością po PRL-u, osłabiającą dzisiaj cywilną i demokratyczną kontrolę nad SZ RP i powodującą, że rozwiązanie to jest nieefektywne w równoważeniu oczekiwań SZ RP i polskiego przemysłu obronnego. We wszystkich państwach NATO i USA istnieją urzędy i agencje uzbrojenia, które realizują podobne i inne zadania koordynujące

wszystkie przedsięwzięcia w zakresie polityki zbrojeniowej oraz związane z badaniami i rozwojem uzbrojenia i techniki wojskowej, a także transferem technologii wojskowej na produkcję cywilną.

Powołanie Urzędu Uzbrojenia ułatwi współpracę międzynarodową polskiego przemysłu obronnego z europejskim przemysłem zbrojeniowym, bowiem urząd ten stanie się adekwatnym partnerem dla podobnych instytucji funkcjonujących w państwach NATO i USA.

3. Minister Obrony Narodowej powinien jak najszybciej określić projekty i programy, które ze względu na tajemnicę państwową i stanowiące interes publiczny bezpieczeństwa państwa, powinny być objęte tajemnicą służbową, a wobec których zgodnie z artykułem 296 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz przepisami o ochronie informacji niejawnych nie ma zastosowania ustawa z 2009 r. „Prawo zamówień publicznych”.

4. Prezes zarządu Polskiej Grupy Zbrojeniowej w pierwszej połowie miesiąca kwietnia powinien przedstawić koncepcję (która zgodnie z planem powinna być ogłoszona w styczniu br.) restrukturyzacji i konsolidacji polskiego przemysłu obronnego oraz docelową strukturę Polskiej Grupy Zbrojeniowej, a także jej cele, funkcje, kompetencje i zadania.

Ubezpieczenia społeczne

DR WOJCIECH NAGEL

minister ds. ubezpieczeń społecznych Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Zastępca przewodniczącego Rady Nadzorczej ZUS oraz zespołu problemowego ds. ubezpieczeń społecznych Komisji Trójstronnej. Był dwukrotnie doradcą ministra pracy, szefem Funduszu Rehabilitacji oraz zastępcą szefa Krajowego Urzędu Pracy. Doktor nauk ekonomicznych o specjalizacji ubezpieczenia społeczne. Członek Konwentu BCC oraz ekspert BCC ds. ubezpieczeń społecznych i pracy.

☎ 601 329 181 ✉ wojciech.nagel@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 2 pkt

Działania, które zasługują na poparcie:

Korekta złego prawa, inicjatywa Ministra Pracy i Polityki Społecznej.

Działalność Ministra Pracy i Polityki Społecznej w analizowanym okresie I kw. 2014 roku koncentrowała się bardziej na problematyce zasiłkowej (zaopatrzeniowej) aniżeli ubezpieczeniowej. Opiekunowie osób niepełnosprawnych, którzy 1 lipca 2013 r. utracili prawo do świadczeń pielęgnacyjnych, na podstawie przepisów znowelizowanej ustawy o świadczeniach rodzinnych – otrzymają zwrot zasiłków. Będą one wypłacane wraz ustawowymi odsetkami, obejmie to ok. 117 tys. opiekunów osób niepełnosprawnych. Zasiłek dla opiekuna, w wysokości 520 zł miesięcznie, będzie przysługiwał za okres od 1 lipca 2013 r. do dnia poprzedzającego dzień wejścia ustawy w życie. Na zwrot mogą liczyć osoby, które spełniały warunki do otrzymania świadczenia pielęgnacyjnego, określone w ustawie o świadczeniach rodzinnych obowiązującej w dniu 31 grudnia 2012 r. Zasiłek będzie również przysługiwał po wejściu ustawy w życie, jeśli opiekun spełnia warunki do otrzymania świadczenia pielęgnacyjnego, które są wskazane w przepisach ustawy o świadczeniach rodzinnych w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 2012 r.

Zasiłek dla opiekuna będzie przyznawany na wniosek, który może być złożony nie później niż w terminie 4 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie. Jednocześnie organ, który wypłacał świadczenie pielęgnacyjne do 30 czerwca 2013 r. – wójt, burmistrz lub prezydent miasta, będzie musiał – w ciągu 14 dni od wejścia w życie tej regulacji – poinformować osoby, którym prawo do świadczeń pielęgnacyjnych wygasło, o możliwości złożenia wniosku o przyznanie zasiłku. Prawo do zasiłku dla opiekuna będzie ustalane na czas nieokreślony w przypadku, gdy podopieczny ma wydane orzeczenie o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności na czas nieokreślony. Jeśli dana osoba posiada orzeczenie o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności wydane na czas określony, to zasiłek będzie przyznany na taki sam okres. Rozwiązanie to realizuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 5 grudnia 2013 r., który zakwestionował przepisy przejściowe ustawy nowelizującej ustawę o świadczeniach rodzinnych i nakazał przywrócenie stanu zgodnego z konstytucją.

W efekcie ostatniego protestu w Sejmie rodziców osób niepełnosprawnych, 25 marca br. Rada Ministrów przyjęła uchwałę umożliwiającą podwyższenie świadczenia pielęgnacyjnego dla rodzica, który rezygnuje z pracy, by zajmować się niepełnosprawnym dzieckiem. Wsparcie finansowe dla opiekunów niepełnosprawnych dzieci wzrośnie od 1 maja br. z obecnych 820 zł do 1000 zł netto. Od 1 stycznia 2015 r. będzie to już 1200 zł netto, a od 1 stycznia 2016 r. - 1300 zł netto – zdecydował rząd. Koszty wprowadzania tych zmian w 2014 roku wyniesie 180 mln zł, w 2015 r. – 865 mln zł, w 2016 r. – ponad miliard zł. Propozycja rządu zapewnia realny wzrost świadczeń pielęgnacyjnych, które w 2009 r. wynosiły 420 zł netto, a obecnie wynoszą 820 zł netto – docelowo do wysokości

minimalnego wynagrodzenia. Obecnie trwają prace w Sejmie, które określą ostateczny kształt rozwiązań. Niestety, sytuacja ta obrazuje słabość polityki społecznej państwa, która ma charakter reaktywny, a nie systemowy.

Działania, które oceniamy krytycznie:

Działalność Ministra Pracy i Polityki Społecznej w analizowanym okresie I kw. 2014 roku koncentrowała się bardziej na problematyce zasiłkowej (zaopatrzeniowej) aniżeli ubezpieczeniowej.

Ta ostatnia była skoncentrowana na zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, w celu objęcia umów zlecenia składką emerytalną. Ma ona być opłacana od kwoty conajmniej minimalnego wynagrodzenia – o ile ubezpieczony taki przychód osiąga. W 2013 roku ponad 800 tys. Osób świadczy swoje usługi w formie zlecenia. Nowe regulacje oznaczają wzrost składki do FUS, zdaniem rządu oznaczać to będzie wyższe emerytury w przyszłości. Składka emerytalna od umowy zlecenia ma być pobierana od kwoty równej conajmniej wielkości minimalnego wynagrodzenia, które obecnie wynosi 1680 zł. Objęta nią będzie jedna umowy albo od kilku umów (których łączna wartość jest równa lub przekracza wynagrodzenie minimalne). Powyższe zmiany są uzasadniane w następujący sposób:

1. niektórzy płatnicy (pracodawcy) w przypadku kilku umów-zlecenia ubezpieczają zleceniobiorców tylko od pierwszej umowy, nisko płatnej a w pozostałych przypadkach odprowadzają tylko składkę na ubezpieczenie zdrowotne. Zdaniem ministerstwa dzieje się tak wbrew woli ubezpieczonego, który, ze względu na trudną sytuację na rynku pracy, zgadza się na warunki określone przez zleceniodawcę. Ergo - system sprzyja nadużyciom, a w efekcie traci zleceniobiorca, który mimo tego że jest przez wiele lat ubezpieczony, nie jest w stanie wypracować minimalnego świadczenia emerytalnego.
2. Zaproponowane zmiany zierają do zrównania zasad opodatkowania z wykonywania umowy-zlecenia z umową o pracę. Jeżeli zleceniodawcy ubruttowią przychód z umowy zlecenia, ze względu na jej oskładkowanie, osiągnane przez zleceniobiorców przychody nie zmienią się.

Wprowadzono zmiany dotyczące zasad ubezpieczania członków rad nadzorczych. Zgodnie z nowymi przepisami, członkowie rad nadzorczych, pobierający z tego tytułu wynagrodzenie, zostaną objęci obowiązkowymi ubezpieczeniami: rentowymi i emerytalnym – bez względu na to, czy podlegają ubezpieczeniom z innych tytułów (np. od umowy zlecenia) bądź pobierają emerytury i renty. Przyjęto, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla takich osób stanowiłyby przychód uzyskiwany z tytułu pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, a płatnikiem byłby podmiot, w którym działa rada nadzorcza. Obecnie członkowie rad nadzorczych podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu, ale nie dotyczy ich obowiązek ubezpieczeń społecznych.

Szacuje się, że oskładkowanie umów-zlecenia oraz objęcie członków rad nadzorczych obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi spowoduje wpływy do FUS w 2014 r. w wysokości ok. 650 mln zł.

Powyższe propozycje zmian w przepisach dot. umów zleceń spotkały się z negatywną oceną BCC, którą członkowie wyrazili w sondażu przeprowadzonym na temat oskładkowania umów cywilnoprawnych. Ich zdaniem zmiany będą oznaczały poszerzenie szarej strefy, obniżenie wynagrodzenia o wymiar składek emerytalnych (19,52%), także naturalne wygaszanie umów cywilno-prawnych. Powyższe propozycje pomijają fakt, iż zamówienia publiczne są realizowane według kryterium najniższej ceny, co wymusza na oferentach minimalizowanie kosztów działalności firmy, w tym osobowych.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

W obszarze działań systemowych w obszarze ubezpieczeń społecznych, oczekiwania BCC pozostają niezmiennie i obejmują wciąż postulaty, zgłoszone w 2013 roku:

- 1.** zniesienie przywilejów emerytalnych, jako niesprawiedliwych społecznie i nie do sfinansowania w perspektywie do 2020 roku, czego nie przeprowadzenie - będzie skutkowało podwyższeniem składek i podatków wobec ogółu obywateli,
- 2.** zmiana systemu rentowego – wprowadzenie zasady zdefiniowanej składki, zamiast – zdefiniowanego świadczenia, jak obecnie,
- 3.** przygotowanie projektu i harmonogramu wdrożeniu wieloletniej polityki demograficznej państwa do 2030 roku. Objęcie publiczną ochroną tworzenia miejsc pracy dla osób z pokolenia 25+, w celu złagodzenia presji migracyjnej (obecnie około 1,75 mln Polaków przebywa za granicą ponad 12 miesięcy, decydując się na emigrację osiedleńczą),
- 4.** rząd powinien uznać, iż procesy demograficzne i migracyjne mają kluczowe znaczenie dla przyszłej kondycji finansowej systemu emerytalnego. Dzietność na poziomie 1,3 nie zapewnia prostej reprodukcji pokoleń.

Prawo pracy

ZBIGNIEW W. ŻUREK

minister ds. prawa pracy Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Sekretarz Prezydium TK ds. Społeczno-Gospodarczych, przewodniczący Zespołu ds. rozwoju dialogu społecznego, członek Zespołu prawa pracy; zastępca przewodniczącego Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP, przewodniczący Zespołu ds. Prawno-Organizacyjnych. Od 1990 r. zajmuje się działalnością ekspercką i konsultingową. Mediator, wpisany na listę mediatorów przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej. Wiceprezes, członek i założyciel BCC, sekretarz generalny Związku Pracodawców BCC. Ekspert BCC ds. prawa pracy.

☎ 502 795 790 ✉ zbigniew.zurek@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 3 pkt

Obecnie oceniany okres, I kwartał 2014 r., to kolejne trzy miesiące utrudnień w prowadzeniu dialogu społecznego. Utrudnienia te wynikają z trwającego zawieszenia udziału strony związkowej w pracach Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych. Skutkiem tej sytuacji jest spowolnienie, a w niektórych przypadkach zawieszenie prac nad projektami reformy prawa pracy.

Działania, które zasługują na poparcie:

1. Ustawa o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy. Kolejne miesiące jej działania to kolejne firmy (w których na skutek spowolnienia gospodarczego nastąpił znaczący spadek obrotów), które dzięki tej ustawie chronią swoje zatrudnienie. Dzieje się to dzięki dopłatom do miejsc pracy, udzielanym na zasadzie pomocy de minimis. Mają znaczenie szczególnie dla firm małych i średnich. Nie jest to oczywiście rewolucja na rynku pracy, niemniej działanie w pewnym stopniu ograniczające bezrobocie.
2. Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – reforma Urzędów Pracy (w trakcie prac parlamentarnych), mająca zmienić filozofię funkcjonowania Urzędów Pracy, by ich podstawowym priorytetem (oraz kryterium ich oceny) były wyniki w pozyskiwaniu zatrudnienia dla bezrobotnych.
3. Koncepcja zmian ustawy o sporach zbiorowych, w tym zmian zasad reprezentatywności związkowej w kontekście rozwiązywania sporów zbiorowych i ograniczenia nieodpowiedzialnych akcji strajkowych, wywoływanych przez radykalną mniejszość.

Działania, które oceniamy krytycznie:

1. Niektóre elementy rozpoczętej reformy „ozusowania” różnych form zatrudnienia. Wbrew propagandowym informacjom rządu nie tyle spowodują wzrost świadczeń emerytalnych, co obniżą wypłacane wynagrodzenia (często najuboższym) oraz spowodują spadek konkurencyjności wielu polskich firm, co przełoży się na spadek zatrudnienia i tym samym wzrost bezrobocia.
2. Brak podjęcia kompleksowej reformy prawa pracy poprzez stworzenie nowego Kodeksu pracy.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

Należy bezzwłocznie podjąć kompleksowe prace nad stworzeniem nowego Kodeksu pracy. Nowy Kodeks winien ujmować dzisiejsze realia życia gospodarczego i społecznego. Także nowe stosunki pracy, jakie ukształtowały się w ostatnich dziesięcioleciach. Należy tu jednocześnie podkreślić, że nie tyle (nie tylko) chodzi tu o liberalizację stosunków pracy, choć wiadomo, że dzięki niej można by podnieść konkurencyjność polskich firm, co skutkować powinno wzrostem zatrudnienia. Chodzi o zgodność przepisów ze zmieniającym się dynamicznie otoczeniem. Realne przepisy mogłyby być najlepszym antidotum na wszelkie przejawy patologii w stosunkach pracy.

Ważne jest także, by nowy Kodeks był łatwy w stosowaniu przez ogół, by nie był przeregulowany i zawierał przepisy rzeczywiście niezbędne. By pozostawiał więcej swobody w kształtowaniu przepisów na poziomie przedsiębiorstw.

Rynek pracy

DOMINIKA STANIEWICZ

minister ds. rynku pracy Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Członek i założyciel Stowarzyszenia Interim Managerów oraz Stowarzyszenia Agencji Zatrudnienia. Wykładowca akademicki w trakcie doktoryzacji. Od ponad 10 lat piastuje stanowiska kluczowe dla organizacji w sektorze prywatnym. Socjolog, ekspert ds. rynku pracy, zarządzania zasobami ludzkimi oraz komunikacji. Autorka i wykonawca audytów oraz wdrożeń z obszarów miękkich wspierających procesy transformacji w przedsiębiorstwach. Ekspert BCC ds. rynku pracy.

☎ 602 634 824 ✉ dominika.staniewicz@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 3 pkt

Działania, które zasługują na poparcie:

Obecnie ministerstwo jest na finiszu wprowadzenia ustawy dotyczącej instytucji rynku pracy. Ustawa jest efektem wielu negocjacji oraz wykorzystuje w sporym zakresie propozycje przedstawione przez BCC. Dodatkowo ministerstwo bardziej aktywnie zaczęło dostrzegać problemy nie tylko młodzieży, ale i innych grup zawodowych. Można odnieść wrażenie, że działania ministerstwa zostały zintensyfikowane, co jest zawsze pożądane.

Na plus należy również zaliczyć zmianę, jaka przyjął rząd w zakresie firm świadczących usługi dla podmiotów poza granicami naszego kraju. To posunięcie przyniesie znaczący wzrost miejsc pracy i było odpowiedzią na apele pracodawców. Kolejny element wart zauważenia, to uelastycznienie czasu pracy. Obecnie skorzystało z niego ponad 600 firm. To rozwiązanie pozwala na obniżenie kosztów przy jednoczesnym, bardziej efektywnym wykorzystaniu zasobów ludzkich.

Działania, które zasługują na krytykę:

Mimo zapału, jaki widać w działaniach ministerstwa, wiele spraw nadal pozostało bez swojej kontynuacji. Należy wyrazić też obawy związane ze źle skonstruowanym pomysłem oskładkowania wszystkich umów zleceń do wysokości minimalnej płacy. Projekt, a przede wszystkim jego egzekucja, są skazane na chaos i wiele zagrożeń dla pracodawców ze strony nadzorujących jednostek państwowych. Nierozwiązany problem dialogu społecznego i pat w Trójstronnej Komisji również oceniam krytycznie, z powodu ewidentnej stagnacji w działaniach.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

Rząd powinien powrócić i przywrócić dialog trójstronny w celu utrzymania spokoju społecznego.

Kolejnym nagłym zadaniem jest zajęcie się dalszą modernizacją przepisów Kodeksu pracy oraz zbilansowanie uprawnień strony pracowniczej ze stroną pracodawców. Obecnie panuje spora nierównowaga w tych obszarach. Rozumiejąc, że nie ma możliwości zajęcia się wszystkim w tym samym czasie, te cele uznaję za najbardziej pilne.

Zagospodarowanie funduszy europejskich

DR JERZY KWIECIŃSKI

minister ds. rozwoju regionalnego Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Wiceminister rozwoju regionalnego (2005-2008) bezpośrednio odpowiedzialny za koordynację polityki rozwoju kraju i polityki spójności (Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015 i Narodowa Strategia Spójności 2007-2013) oraz za negocjacje z Komisją Europejską. Uczestniczył w przygotowaniu programów operacyjnych. Od maja 2008 r. prezes zarządu Fundacji Europejskie Centrum Przedsiębiorczości i wiceprezes zarządu Europejskiego Centrum Przedsiębiorczości sp. z o.o. Ekspert BCC ds. rozwoju regionalnego i funduszy strukturalnych.

☎ 22 826 37 00 ✉ jerzy.kwiecinski@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 2 pkt

Działania, które zasługują na poparcie:

Przygotowania do nowej perspektywy finansowej 2014-2020, w tym przekazanie do Komisji Europejskiej projektu Umowy Partnerstwa i projektów krajowych programów operacyjnych.

Wg przedstawicieli polskiego rządu, Polska jako pierwszy kraj członkowski przekazała Komisji Europejskiej projekt Umowy Partnerstwa, najważniejszego dokumentu opisującego strategię wykorzystywania funduszy unijnych na lata 2014-2020, i projekty krajowych programów operacyjnych, a tym samym rozpoczęła formalne negocjacje z KE. To dobrze, że staramy się jak najszybciej uzgodnić z Komisją Europejską sposób wykorzystania funduszy unijnych, bo **Polska pozostanie największym beneficjentem unijnego budżetu (prawie 120 mld euro) i unijnej polityki spójności, a fundusze unijne z nowej perspektywy finansowej 2014-2020 powinny jak najwcześniej zacząć płynąć do Polski.** Rząd stara się nadrobić opóźnienia, które powstały w Unii Europejskiej przy przyjmowaniu budżetu i zasad na nową perspektywę finansową 2014-2020.

Dla Polski będą to nadal największe środki finansowe na inwestycje w takich obszarach jak autostrady, kolej, transport publiczny, efektywność energetyczna, OZE, badania i rozwój, innowacje, wsparcie dla małych i średnich firm, społeczeństwo informacyjne, kapitał ludzki, edukacja.

Pozytywnie oceniamy uruchomienie projektów drogowych przez GDDKiA na nową perspektywę.

Budowanie innowacyjnej Polski.

Doceniamy wysiłki rządu, ale szczególnie Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Ministerstwa Gospodarki oraz ich agend: Narodowego Centrum Badań i Rozwoju i Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, na rzecz poprawy konkurencyjności kraju w oparciu o innowacyjność. Widoczne to było w ostatnich działaniach realizowanych w ramach mijającej perspektywy finansowej 2007-2013, a jeszcze dobitniej jest planowane na nową perspektywę finansową 2014-2020. To **innowacyjność gospodarki i administracji, a nie niskie koszty pracy i członkostwo w UE, powinna stać się głównym czynnikiem konkurencyjności naszego kraju.**

Działania, które oceniamy krytycznie:

Wykorzystanie pieniędzy unijnych z perspektywy finansowej 2007-2013.

W I kwartale 2014 roku nastąpiło zdecydowane spowolnienie tempa wykorzystania pieniędzy unijnych w polityce spójności z perspektywy finansowej 2007-2013, zarówno w porównaniu do poprzedniego kwartału, który był bardzo dobry, jak i do całego poprzedniego roku. Na koniec marca wydatki w części z UE wynosiły 188,7 mld zł, tylko o 7,7 mld zł więcej niż na koniec zeszłego roku i nawet mniej w I kwartale 2013 roku. Do zakontraktowania mamy jeszcze przynajmniej 9 mld zł.

Znowu powraca ryzyko niewykorzystania w pełni powierzonych Polsce funduszy unijnych. Gdybyśmy w takim tempie wydawali pieniądze unijne do końca przyszłego roku, to nie wykorzystalibyśmy prawie 40 mld zł przyznany Polsce pieniędzy.

Najbardziej zagrożone obszary wsparcia to te, gdzie postęp rzeczowy i finansowy jest najniższy i są to:

- transport kolejowy, projekty realizowane przez PKP PLK,
- gospodarka odpadami,
- przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska,

społeczeństwo informacyjne, w tym szczególnie internet szerokopasmowy, ostatnia mila dla firm i samorządów, centralne projekty informatyczne (ze względu na infoferę, korupcję w administracji rządowej).

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

Nowa perspektywa finansowa UE 2014-2020.

Najważniejsze zadania w kolejnym kwartale to **uzgodnienie Umowy Partnerstwa z KE i zaawansowanie negocjacji krajowych programów operacyjnych**. Ponadto powinny zostać złożone **regionalne programy operacyjne** do KE i rozpoczęte formalne negocjacje. Ważne jest także przygotowanie i uzgadnianie z KE programów pomocowych oraz przygotowanie całego krajowego systemu zarządzania w nowej perspektywie finansowej 2014-20, zarówno na poziomie centralnym jak i regionalnym, tak aby już pierwsze konkursy mogły być ogłoszone jeszcze w tym roku. Faktyczne wydawanie pieniędzy unijnych z nowej perspektywy rozpocznie się w przyszłym roku.

Wykorzystanie pieniędzy unijnych z obecnej perspektywy finansowej 2007-2013.

Do końca przyszłego roku mamy do wykorzystania jeszcze 93 mld zł z perspektywy 2007-2013. To bardzo dużo. **Powinniśmy wydawać miesięcznie średnio 4,5 mld zł, a nie 2,6 mld zł** jak to miało miejsce w mijającym kwartale. Brak silnego nadzoru nad wydawaniem pieniędzy unijnych może skutkować niewykorzystaniem wszystkich dostępnych środków.

W tym kwartale powinniśmy osiągnąć 100% kontraktacji, ale aby wykorzystać wszystkie dostępne środki **musimy dokonać znacznej nadkontraktacji w wielu obszarach**, szczególnie w tych najbardziej zagrożonych (jak np. w wyżej wymienionych). Na razie nadkontraktacja została rozpoczęta w Programie Innowacyjna Gospodarka.

Prawo gospodarcze

MEC. ANDRZEJ KALWAS

minister ds. prawa gospodarczego Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Minister Sprawiedliwości w latach 2004-2005. Prezes krajowej Rady Radców Prawnych w latach 1995-2004. Dziekan Warszawskiej Izby Radców Prawnych w latach 1983-1995. Sędzia Trybunału Stanu w latach 1989-1991 oraz w kadencji 2002-2004. Współzałożyciel Krajowej Izby Gospodarczej w Warszawie. Przewodniczący Rady Arbitrażowej Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej i arbiter tego sądu. Członek komitetów redakcyjnych czasopism prawniczych.. Specjalizacje: prawo administracyjne, gospodarcze, handlowe, cywilne, sprawy pracownicze, a w szczególności w prawie antymonopolowym i problematyce nieuczciwej konkurencji.

☎ 660 450 460 ✉ andrzej.kalwas@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 1 pkt

Działania zasługujące na aprobatę:

1. Przywracanie większości sądów rejonowych, pochopnie i z naruszeniem prawa zlikwidowanych przez poprzednika ministra sprawiedliwości, czyli tzw. „Reformę Gowina”, którego działania były jedną wielką kompromitacją Ministerstwa Sprawiedliwości.
2. Zwiększenie ochrony świadków i pokrzywdzonych jest działaniem słusznym. Zwłaszcza, że jako Polska i tak musimy implementować dyrektywy w tym zakresie. Jaka będzie efektywność czas pokaże.

Działania, które oceniamy krytycznie:

1. Dalej występuje ciągłe używanie wymiaru sprawiedliwości do doraźnych celów politycznych.

Aktualne działania to:

- a. Sięganie po władzę nad sądami, (propozycja zmian ustawy o ustroju sądów powszechnych), żądanie wglądu do akt prowadzonych spraw sądowych),
- b. Naruszanie trójpodziału władzy konstytucyjnie chronionej, poprzez wkraczanie w nienaruszalną sferę niezawisłości sędziowskiej. Jest to oczywiste naruszanie standardów europejskich, prowadzone pod hasłem tzw. „efektywności nadzoru”.
- c. Wprowadzenie niebezpiecznych eksperymentów w dziedzinie doręczeń pism sądowych i prokuratorskich. Wywołuje to chaos w wymiarze sprawiedliwości i narusza konstytucyjną zasadę zaufania obywateli do państwa (Minister Sprawiedliwości wybrał w wyniku przetargu Polską Grupę Pocztową w miejsce Dyrekcji Generalnej Poczty Polskiej ze względu na oferowaną niską cenę usług). Naruszone przez to zostały konstytucyjnie chronione zasady: prywatności i tajemnicy korespondencji, obiór przesyłek w kioskach ruchu i sklepach spożywczych. Wadliwy system doręczeń spowoduje i ma to już miejsce, że nie będą dochowywane terminy do złożenia pozwów, apelacji od wyroków, terminów rozpraw itp.

2. Sąd Najwyższy w podjętej 28.01.2014 r. uchwale pełnego składu SN stwierdził, że: działania poprzedniego ministra sprawiedliwości J. Gowina naruszały podstawowe standardy konstytucyjne poprzez dokonywanie zmian miejsc pracy sędziów decyzjami podpisywanymi przez wiceministrów, a nie ministra są potwierdzeniem naruszenia niezależności władzy sądowniczej i nieliczenia się z konstytucyjnymi prerogatywami Krajowej Rady Sądownictwa (art. 186 ust 1 Konstytucji). Nazywanie sędziów przez Ministra Sprawiedliwości „krowami wprowadzcie świętymi” nie licuje z zachowaniem członka rządu demokratycznego Państwa prawnego będącego członkiem UE.

3. W działalności legislacyjnej komisji kodyfikacyjnej prawa karnego poprzez swego wiceministra Michała Królikowskiego resort sprawiedliwości próbuje wprowadzać do prawa karnego poglądy skrajnie katolickie (podsekretarz stanu jest oblatem benedyktyńskim), mimo że prawo karne dotyczy erga omnes wszystkich obywateli bez względu na wyznanie, także niewierzących i bez względu na światopogląd. Jest to naruszenie podstawowej zasady rozdziału kościoła od państwa i standardów dot. nieprzenoszenia do życia publicznego własnego światopoglądu
4. Kазus Mariusza T. Rola ministra i Służby Więziennej w tej sprawie. Zachowanie ministra sprawiedliwości, który uznał, że nie odpowiada ze służbę więzienną, która nie ustaliła w jaki sposób w celi skazanego znalazły się materiały nieuznane przez prokuraturę za pornografię dziecięcą jest niezgodne z powszechnie obowiązującymi standardami, ponieważ odpowiada on za ten dział resortu politycznie. Minister sprawiedliwości Zbigniew Cwiąkowski za to, że skazany w sprawie Olewnika powiesił się w celi, podał się do dymisji, która została przyjęta.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

1. Zmiana rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych i adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego i adwokata ustanowionego z urzędu poprzez uwzględnienie rzeczywistego czasu pracy, profesjonalizmu działań i relację wynagrodzeń w stosunku do przedstawicieli innych dziedzin gospodarki. Stawki za te czynności nie zostały zmienione od 12 lat.
2. Stosowanie się do generalnej zasady, że zadaniem ministra sprawiedliwości jest bezwzględne przestrzeganie konstytucyjnych imponderabiliów, takich jak nieużywanie wymiaru sprawiedliwości do populistycznej gry politycznej, przestrzeganie zasady trójpodziału władzy tj. rozdziału władzy wykonawczej od ustawodawczej i sędziowskiej oraz dążenie do zapewnienia jak najlepszych warunków sprawowania władzy sędziowskiej przez sędziów, bez prób ingerencji w działalność orzeczniczą sądów.

System stanowienia prawa

WITOLD MICHAŁEK

minister ds. procesu stanowienia prawa Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Członek i współzałożyciel Stowarzyszenia Profesjonalnych Lobbyistów w Polsce. Współwłaściciel firmy lobbingsowej i doradczej UNLOB. Koordynator i konsultant w wielu międzynarodowych projektach, mających na celu pomoc we wprowadzaniu regulacji i instytucji gospodarki rynkowej w krajach Europy Środk.-Wsch., Azji i Afryki, finansowanych przez USAID, UE oraz rząd Wielkiej Brytanii. Ekspert BCC ds. gospodarki, legislacji i lobbingu.

☎ 605 426 959 ✉ witold.michalek@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 3 pkt

Działania, które zasługują na poparcie:

Dzięki ujednoczeniu szablonu zarówno Testu Regulacyjnego jak i Ocen Skutków Regulacji, oraz dzięki prowadzonej przez Departament Programowania i Oceny Skutków Regulacji KPRM kontroli nadsyłanych OSR-ów, następuje stopniowa poprawa ich jakości. Stwarza to szansę poprawy także jakości merytorycznej zawartości inicjatyw legislacyjnych, przygotowywanych przez rządowych wnioskodawców, do których muszą oni sporządzić OSR.

Działania, które zasługują na krytykę:

Wiele projektów legislacyjnych inicjowanych przez ministerstwa zatrzymuje się na rządowej ścieżce legislacyjnej na wiele miesięcy, a nawet na okres dłuższy niż rok. Oznacza to niedostateczny stopień konsultowania danej inicjatywy na najwcześniejszym etapie jej powstawania pomiędzy poszczególnymi instytucjami rządowymi lub z zainteresowanymi daną regulacją środowiskami gospodarczymi i innymi. W rezultacie wpływa to na obniżenie jakości przesyłanych do Sejmu projektów rządowych.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

Należy wzmocnić i rozszerzyć zakres konsultacji inicjatyw legislacyjnych na etapie ich projektowania tak, aby ewentualne różnice w sposobie rozwiązania problemu regulacyjnego ujawniały się na jak najwcześniejszym etapie i dzięki temu były poddane dyskusji wyłącznie merytorycznej.

Środowisko naturalne

RYSZARD PAZDAN

minister środowiska Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Ekspert Sejmowej Komisji Ochrony Środowiska poprzednich kadencji, członek szeregu polskich i zagranicznych stowarzyszeń zawodowych, m.in. przedstawiciel Polski w PREPARE/EUREKA (zarządzanie programami zapobiegania zanieczyszczeniom). Założyciel i prezes firmy ATMOTERM SA. Autor wielu publikacji i ekspertyz dotyczących m.in. handlu pozwoleniami do emisji CO₂, oddziaływań na środowisko, zarządzania informacjami środowiskowymi. Przewodniczący Komisji BCC ds. zmian klimatycznych i ryzyk środowiskowych.

☎ 661 426 679 ✉ ryszard.pazdan@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 1 pkt

Na przełomie ubiegłego i bieżącego roku został wymieniony prawie cały skład gabinetu Ministerstwa Środowiska we wszystkich zasadniczych obszarach (poza leśnictwem). Niestety nie nastąpił oczekiwany przełom w pracach tego resortu co świadczy bardziej o konieczności reorganizacji systemu zarządzania środowiskiem niż wymiany kadr.

Działania, które oceniamy krytycznie:

Trudno wskazać jakikolwiek postęp, natomiast lista opóźnień i zaniechań jest długa.

Praca ministerstwa (wypowiedzi ministra) koncentrowała się wyłącznie na sprawach gazu łupkowego, chociaż i tym wymiarze, poza nową wersją ustawy, nie zanotowano wielkiego postępu. Z niezrozumiałych powodów nie przygotowano rozporządzenia Rady Ministrów (za które jest odpowiedzialny Minister Środowiska) dot. rozdziału darmowych uprawnień CO₂ dla przemysłu. Brak tego rozporządzenia do 15 kwietnia spowoduje konieczność zakupu uprawnień przez przedsiębiorstwa co będzie je kosztowało ok. 1,5 mld. zł.

Kuriozalna jest sytuacja z projektem ustawy o odnawialnych źródłach energii (OZE), chociaż prace trwają już od 2011 roku. Ostatni projekt został wycofany z obrad posiedzenia Rady Ministrów. Stan ten powoduje duże opóźnienia inwestowania w OZE.

Żadnych działań w kierunku zapowiadanej reformy systemu gospodarki wodnej.

Brak istotnych działań w zakresie ochrony powietrza, pomimo iż Polska jest najbardziej zanieczyszczonym krajem w Europie.

W zakresie polityki energetyczno-klimatycznej rząd nie posiada koncepcji, ponieważ nie ma wiarygodnych danych. Dobitnie świadczy o tym bierna postawa Premiera Tuska podczas szczytu Unii Europejskiej w Brukseli (20/21.03.14), którego jedynym uzasadnieniem negocjowania unijnych celów klimatycznych był brak wiedzy o ich skutkach dla polskiej gospodarki. Również Minister Środowiska 21-go marca na forum Gospodarki Niskoemisyjnej oświadczył, że nie może zająć jednoznacznego stanowiska, ponieważ nie zna kosztów wdrażania pakietu dla Polski.

Cele tego pakietu znane są od dłuższego czasu i polski rząd powinien być przygotowany do takich dyskusji.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

- W trybie nadzwyczaj pilnym skierować do sejmu ustawę o OZE i uchwalić rozporządzenie RM dot. rozdziału darmowych uprawnień CO2 dla przemysłu.
- Opracować i przyjąć przez Rząd do realizacji Krajowy Plan Ochrony Powietrza.
- Podjąć prace nad reorganizacją systemu zarządzania środowiskiem w Polsce oraz wznowić nad reformą systemu gospodarki wodnej.
- Bezzwłocznie opracować krajowy system wiarygodnego szacowania skutków społeczno-gospodarczych w tym szczególnie finansowych dla realizacji celów środowiskowych. System ten należy wzorować na standardowych modelach europejskich a jego istotną częścią winna być umiejętność szacowania zewnętrznych kosztów środowiskowych.

Infrastruktura

MACIEJ GREŁOWSKI

minister infrastruktury Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Menedżer z wieloletnim doświadczeniem. Prezes Orbis SA (1993-2004), prezes Polskiego Instytutu Dyrektorów (2004-2005), członek Rad Nadzorczych wielu spółek publicznych. Wykładowca Corporate Governance w WSB w Nowym Sączu. Ekspert w zakresie zarządzania. Doradca gospodarczy. Laureat prestiżowych nagród Stowarzyszenia Managerów, "Gazety Parkiet", BCC. Przewodniczący Rady Głównej BCC.

☎ 502 333 330 ✉ maciej.grelowski@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 2 pkt

Działania, które zasługują na poparcie:

Restrukturyzacja osobowa ekipy dawnego Ministerstwa Infrastruktury, choć w dalszym ciągu nie zapadły decyzje i nie odnotowano zmiany strategii dla koniecznego rozwoju transportu intermodalnego. Przyspieszenie w planowaniu inwestycji kolejowych.

Działania, które zasługują na krytykę:

Brak działań operacyjnych. Akceptacja dla zmniejszenia funduszy na drogi lokalne to nie tylko ograniczenie sprawnej sieci tych dróg, ale przede wszystkim negatywny wpływ na lokalny rynek pracy poprzez zmniejszenie zamówień dla małych i średnich firm budowlanych.

Spółdzielczość

MIECZYŚLAW GRODZKI

minister ds. spółdzielczości Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Rzecznik budowlany GINB, rzeczoznawca szacowania nieruchomości, lustrator spółdzielczy. Zastępca przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego Krajowej Rady Spółdzielczej, zastępca przewodniczącego RN Związku Rewizyjnego Banków Spółdzielczych im. Franciszka Stefczyka, Przewodniczący Rady Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Prowadzi własną firmę - Przedsiębiorstwo Budowlane GROMAR. Za swoją działalność został odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi. Przewodniczący Komisji Spółdzielczej BCC.

☎ 514 090 080 ✉ mieczyslaw.grodzki@bcc.org.pl

OCENA Z UZASADNIENIEM – Jakie działania zasługują na poparcie/krytykę?

Ocena: 0 pkt

Brak takich działań

Działania, które oceniamy krytycznie:

Wielokrotne nowelizowanie ustaw przyczynia się do utraty spójności poszczególnych aktów prawnych. Wzorcowym przykładem poprawności legislacyjnej była i jest ustawa o spółdzielniach z 1920 r., która w okresie funkcjonowania była nowelizowana tylko jeden raz.

Pod obrady Parlamentu ponownie wnoszone są szkodliwe projekty ustaw już raz odrzucone przez Sejm w poprzedniej kadencji. Projekty te doczekały się wielu negatywnych opinii prawnych z poważnymi zarzutami o ich niekonstytucyjności, wielu zawartych w nich przepisów. Negatywne opinie sformułowały również m. innymi Krajowa Rada Sądownictwa, Prokuratura Generalna.

Jaskrawymi przykładami destrukcyjnych działań destabilizujących funkcjonowanie ruchu spółdzielczego są m. innymi: naruszanie konstytucyjnej wolności zrzeszania się (art. 58 Konstytucji); nadużywanie w swej argumentacji brzmienia art. 31 ust. 3 Konstytucji proponując bezzasadne ograniczanie wolności konstytucyjnej, ignorowanie Międzynarodowych Zasad Spółdzielczych, dotyczących: demokratycznej kontroli członkowskiej, autonomii i niezależności, współdziałania; ograniczanie i blokowanie inicjatywy społecznej poprzez brak możliwości swobodnego kształtowania wewnętrznych unormowań w statutach spółdzielni.

Takie działania w swej istocie mają doprowadzić do jawnego i skrywanego niszczenia spółdzielczości polskiej poprzez nadmierną ingerencję w jej struktury w tym powoływania i funkcjonowania organów wewnętrznych spółdzielni, związków spółdzielczych i Krajowej Rady Spółdzielczej.

PRIORYTETY – Jakie działania i dlaczego powinien podjąć rząd w danym obszarze?

Przede wszystkim nie przeszkadzać spółdzielcom, traktować spółdzielnie równoprawnie gospodarczo, jak np. spółki kapitałowe, likwidując dyskryminację podatkową (podwójne opodatkowanie), dyskryminację w dostępie do środków unijnych. Spółdzielczość potrzebuje też życzliwego wsparcia i akceptacji. Celem do tego powinna być liberalna ustawa o spółdzielniach. Ustanowienie w Rządzie jednego ministra, w którego działaniach i odpowiedzialności, byłaby spółdzielczość, a nie tak jak jest obecnie, w sześciu resortach.